

EL BANYOLÍ

PUBLICACIÓ QUINZENAL.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ, ABEURADA, 12.

<p>PREUS DE SUBSCRIPCIÓ</p> <p>A Banyoles, 4'50 p. l'any.</p> <p>A Fora, 5'00 «</p>	<p>No's retornen els originals. - Dels articles publicats en són responsables els seus autors.</p>	<p>PREUS DELS ANUNCIS</p> <p>Mitja, 30 p. Quart, 15 p.</p> <p>Octau, 7'50 p. trimestre.</p>
---	--	---

JOAQUIMA BOSCHMONAR FONT

Lliurà l'ànima a Déu el dia 26 d'octubre de 1932, a l'edat de 25 anys, havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica.

AL CEL SIA

Els qui la ploreu: espòs Josep Costa Sagué, fillets Cels i Joan, pares Joan Boschmonar Quintana i Coloma Font Canals, pares polítics Cels Costa Mascaró i Maria Sagué Cabot, germà Esteve, germans polítics, oncles, nebots, cosins i parents tots, en recordar als seus amics i coneguts tan irreparable pèrdua, els preguen que la tinguin present en llurs oracions i es serveixin assistir als funerals que, per a l'etern descans de la seva ànima, es celebraran el proper dissabte, dia 14 del corrent, a les 10 del matí, en l'església parroquial de Banyoles, per quin pietós acte els quedaran molt agraïts.

Banyoles, Gener de 1933.

HOTEL FLORA

Premiat en el V. Concurs d'Hotels, amb Medalla de Plata de la Societat Atracció de Forasters i Placa del A. C. de Catalunya.

GRAN CONFORT. :: Espaioses habitacions amb aigua corrent, calenta i freda. :: Quarto de Bany. :: Taxis per a excursions. :: (Garatge).

Plaça Turers

Telèfon núm. 24

Banyoles

La bomba d'incendis

El foc que el dia de Nadal prengué en els formosos i ben proveïts magatzems d'El Siglo de Barcelona, ha vingut a tó per a parlar de la transcendental conveniència de que totes les poblacions es proveeixin dels mitjans adequats per a lluitar amb eficàcia contra l'element devastador. Malhauradament, tots hem tingut ocasió de contemplar de quina manera una fortuna d'alguns milions, creada en l'espai de mig segle, en poques hores pot quedar convertida en un munt de fumejantes ruïnes. Amb seguretat que de no haver sigut la intervenció rapidíssima i enèrgica del Cos de Bombers de Barcelona, el foc també hauria envaït les cases veïnes d'El Siglo, esdevenint una veritable catàstrofe.

Volem recomanar, no sols a les nostres autoritats locals, sinó també a tots els veïns de Banyoles, la necessitat de que es proveeixi al nostre Cos de Bombers de tot l'utilitatge modern necessari per a extingir amb la necessària rapidesa qualsevol incendi, tenint en compte que en cap altra calamitat com en aquesta, l'èxit està supeditat a la llestesa i energia amb que s'actua des del primer moment.

El Cos de Bombers de Banyoles, tanmateix, ha passat en el curs de la seva vida, per èpoques ben tristes; per una part, estaven tan mal-retribuïts els treballs dels bombers, que la remuneració no guardava proporció amb el risc que corren a cada incendi i per altra, havien de treballar amb un material tan ordinari i insuficient, que moltes vegades quan la bomba els funcionava bé, o se'ls reventava la mànega o els faltava material accessori.

No volem dir que això hagi ocorregut sempre així, però en el transcurs d'alguns anys hem tingut ocasió de presenciar algun incendi en el qual per falta de bon material, resultaren inútils

tots els esforços i la destressa dels nostres bombers.

Cal que ens desenganyem: exigir a un home que dongui tot el rendiment possible, sense dotar-lo d'un bon material de treball, seria com exigir a un soldat que lluités heroïcament sense cap arma o amb armes dolentes.

Sabem que actualment la situació dels bombers ja està més arreglada, mercès al petit impost posat a les finques urbanes de la ciutat. Desconeixem detalls i particularitats referents al funcionament del seu Monte-Pio, així com del sou de que disfruten, però ens consta positivament, i fem constar-ho amb satisfacció, que avui la situació dels nostres bombers no és comparable a la que tenien anys endarrera.

Però, com ja hem dit, d'això no n'hi ha prou. És indispensable que els bombers puguin treballar amb bon material modern i abundant, a fi de que si un dia (que Déu no ho permeti) ocorregués un gran incendi per l'estil del que ocorregué a l'Església de Santa Maria, hi hagi medi humà de lluitar amb èxit contra el foc destructor.

Si l'Ajuntament no compta amb els recursos necessaris per a dotar al Cos de Bombers del material modern que correspon a la categoria de la nostra ciutat, els veïns haurien d'organitzar mitjans per arbitrar recursos destinats al mateix fi, per l'estil del que s'ha organitzat darrerament a profit dels Reis dels Pobres.

Si en un any no es logrés recaptar la quantitat necessària, es faria en dos o tres anys. El principal està en posar fil a l'agulla i mans a l'obra quan més aviat millor.

Tot quant es faci en aquest sentit, creiem que mereixerà l'aprovació unànime de tots els habitants de Banyoles que tenen la previsió com a règim de la seva vida.

MARTIRIÀ SIQUÉS I FIGUERAS

Metge - Dentista

Especialitat en malalties de la Boca i Dents

Consultes

{ GIRONA: Rambla Alvarez, 12, primer. Tots els dies, de 10 a 1 i de 3 a 6.
 { BANYOLES: Porta Turers, núm. 5, primer. Sols els divendres, de 10 a 4.

La revolució social

En diferents indrets de Barcelona, han sigut descoberts, aquests dies, grans dipòsits d'armes, municions i bombes, a més d'un taller-laboratori, amb tot l'utilitatge necessari per la construcció d'aquestes bombes. Els elements extremistes d'esquerra, sindicalistes i comunistes, estan portant a cap, des de la premsa i en mítings, una campanya intensa per fer la revolució social, a fi de destruir els fonaments de la societat actual, implantant, després, damunt les seves runes, el comunisme estatal o llibertari, que hauria de menar-nos a l'esclavatge més ignominiós i més inhumà.

Intent de vaga carrilaira, vagues generals en moltes ciutats, atracaments, explosions de bombes en tallers d'ebanisteria a Barcelona i en altres indrets d'Espanya, haurien d'ésser fets prou eloqüents perquè els nostres governants sentíssin el pes de la responsabilitat que contrauen i en lloc de dir que tot just ara comença la revolució que varen iniciar el 14 d'Abril de l'any passat, es preocupessin de restablir el principi d'Autoritat i l'imperi de la llei.

Sense llei i sense autoritat es impossible el govern dels pobles. A Espanya la llei ja existeix; manca sols fer-la complir a tots els extremistes que intentin vulnerar-la i trepitjar-la.

Al parlar en la forma que ho fem no és que ens sentim derrotistes, ni pessimistes. Exposem uns fets i ço que en creiem la causa, amb ànim sols de veure esmenada una conducta i una actuació que de persistir ha de portar-nos fatalment a la ruïna i a la misèria.

Hem vist també, fa poc, com el partit governamental a Catalunya, o millor dit, el partit que governa a Catalunya ha començat una campanya de desprestigi contra la primera autoritat judicial de la nostra terra. L'expulsió d'uns regidors de l'Ajuntament de Barcelona, del partit d'esquerra republicana, amb motiu d'unes ventes d'empleus municipals; la querella criminal que un d'aquests regidors ha presentat contra la Comarcal de l'Esquerra i el procesament dels senyors que integren la Comarcal o Consell general del partit Esquerra republicana, ha fet nèixer una campanya intensa contra el digníssim President de l'Audiència de Barcelona, portada a cap per els elements de l'Esquerra i els seus portaveus en la premsa.

Fa pena de contemplar com els partits que tenen la responsabilitat del govern i haurien per tant de respectar i fer respectar el principi d'autoritat, fent que les resolucions judicials siguin acatades, ja que dintre mateix de la llei tenen la manera de procurar que quedi esmenat l'error ju-

dicial, si realment hi ha sigut, emprenguin una campanya contra l'honorable president de l'Audiència, senyor Anguera de Sojo, atemptant no sols contra el principi d'Autoritat sinó també, i potser és encara més greu, contra l'independència del poder judicial.

Cal que els nostres governants meditin la conducta a seguir davant dels fets, prou eloqüents, per sapiguer escollir el camí que han d'empendre. Per conseguir la prosperitat i l'engrandiment de la Pàtria sols n'hi ha un. Dos paraules assenyalen la ruta: Llei i Autoritat.

NOVETATS

d'hivern

en

trajos i abrics

Major, 11

Banyoles

PALMADA

SASTRE

Els enemics de la Família

Avui que l'Església, encara en ple cicle nadalenc, celebra arreu del món la festa de la Família de Natzaret i la presenta com a model acabat de totes les famílies cristianes, jo vull dir quatre mots sobre els enemics principals que té la família, els tres corcs que roseguen el cor d'aquest arbre plantat pel mateix Déu en les hortes delicioses del Paradís terrenal.

Les plagues que enmalalteixen i maten la família cristiana són l'irreligió, la corrupció i la rebelió. Tres són els components de la família: el marit, l'esposa i els fills. L'enemic, el corc del marit en una gran part de famílies d'ara, és l'irreligió; l'enemic de l'esposa, la corrupció; l'enemic dels fills, la rebelió o esperit de independència.

Si us dic que molts homes, caps de casa estan mancats de religió, us diré una veritat com un temple. Doneu una mirada per les ciutats i per les pagesies. Es un corc, vertader flagell de les llars cristianes, que corromp el sexe masculí.

Les verinoses teories del naturalisme han traspassat els llindars i s'han introduït a les cases i com virus malèfic s'ha inoculat en els membres de la família i ha enderrocat la autoritat del pare, la tendresa de la mare i la obediència sumisa dels fills. Si l'esposa i els fills són irreligiosos com el marit la vida de família és un infern; si són religiosos mare i fills, la vida és un calvari.

Filla natural de la irreligió és la corrupció de costums i si l'impietat ha fressat ja els camins del santuari familiar, com serà possible impedir que a la curta o a la llarga la corrupció profani la virtut sagrada del pudor femení? D'aquí naixerà el luxe esbojerrat que arruïna, l'afició a l'exhibició mundana, l'amor als divertiments, la relaxació dels vincles d'amor que deuen unir els casats, l'aversion o aburriment a la vida en família i un fàstic i tedi per el que ells anomenen jou pesant del matrimoni.

Fruit d'aquesta monstruosa unió de la impietat amb la corrupció és l'esperit de desobediència i rebelió que batega en el cor dels fills. Com voleu que respectin el pare i la mare els fills si veuen que els seus progenitors no respecten res? Mancats de fe, no veuen la majestuosa silueta de Déu representat en la persona dels pares; corcats de la sensualitat, el seu cor ja s'és fet incapaç de estimar res noble. Les passions tenen damunt d'ells una autoritat més forta que els seus mateixos pares.

El remei per matar aquests corcs malèfics el trobem en l'imitació de la Sagrada Família. De Josep deuen aprendre els esposos l'esperit de fe i la pràctica de la religió; de Maria aprendran les esposes tota mena de virtuts domèstiques i principalment la seva puritat de cor, preservatiu eficaç de tot amor inhoneat; de Jesús aprendran els fills l'amor i respecte a Déu que és el seu Pare etern, i als seus pares temporals.

Per assolir aquests bells resultats, per restaurar les famílies, l'Església ens fa celebrar en la diada dominical dintre la vuitava de l'Epifania la festa dolça i encisadora de la Sagrada Família.

Joan Clé
Sastre

*li confeccionarà el seu
abric última novetat.*

Sant Martirià, 10

Banyoles

Convalescència

Ran d'un migdia de Primavera
quan camps i boscos daurava el Sol,
l'amo baixava, calmós, a l'era
per exhalar-se, donant-hi un volt.

Amb les espatlles ben abrigades,
d'esma avençava i molt lentament;
al rostre pàl·lid duia marcades
hores d'angoixa i de sufriment.

Quina alegria! Quina gaubança!
Després de mesos passats al llit
estant perduda tota esperança,
veure el Sol córrer per l'infinit!

Veure el bell astre que fortifica
l'ésser més feble i més delicat,
i la llum clara que vivifica
totes les coses que Déu ha creat!

Veure floretes brollant de terra;
llargues vessanes d'acre verdor
i a les montanyes, cobrint la serra,
boscos i arbredes de tot color.

Quan contemplava tanta bellesa
son goig el feia sentir feliç,
més la fatiga, la gran feblesa,
l'obligà a seure sobre un pedris.

Allà pensava en la malaltia,
plena de penes i greus perills,
i recordava la melangia
i els ulls plorosos d'esposa i fills.

Feia memòria d'hores passades
en lluita folla contra la mort,
quan les persones més estimades
en va cobrien son desconhort.

També pensava en aquell desvari
que esporugüia tots els presents,
i en l'hora magna, quan el Vicari
li administrava els Sants Sagraments.

La seva pensa, en la malaltia,
també sufria pels estimats;
doncs si faltava, com aniria
la vella casa dels seus passats?

Mentre el bon home, trist, desgranava
l'amarg rosari dels seus records,
la veu perdia i sols exhalava
gemecs d'angoixa i sospirs molt forts.

La jova en veure tan trista cara,
pàl·lid el rostre com un difunt,
diu-li amorosa:—Veniu, oh pare:
la sopa amb menta ja està al seu punt.

K. I.

El dret passiu a la Clerecia

En la discussió de la Llei de Pressupostos ha estat portat al Parlament espanyol el tema dels drets passius que, al nostre entendre, cal reconèixer, a la clerecia. Una esmena del radical-socialista senyor Baeza Medina, d'acord amb el ministre senyor Albornoz, obrígué de la Cambra la negació, per part de la majoria, de la reconeixença d'aquests drets. Hi ha, però, un projecte de Llei del ministre de Justícia sobre aquesta qüestió, que serà portat al Parlament espanyol tot d'una que tornarà a obrir-se, i que permetrà una discussió a fons del problema. Els diputats de la Lliga han significat ja la seva actitud favorable als subsidis a la clerecia. Heus ací algunes consideracions per a informar els nostres lectors.

Per motius tècnics, econòmics, polítics, foren separats de l'Exèrcit de 12 a 14 mil oficials. Sota pretext de desconfiança en llur lleialtat al règim, nombre de persones foren eliminades del servei diplomàtic i consular. Amb raons semblants són jubilats ara, forçadament, magistrats i jutges. A tots aquests funcionaris de l'Estat, que hom considera innecessaris o inútils o indesitjables o perillosos per a la República, el Govern de la República reconeix i concedeix drets passius.

Amb motiu del Concordat, els sacerdots del culte catòlic a Espanya venien a ésser reconeguts com a funcionaris de l'Estat. Deixen d'esser-ho de fet, com a conseqüència de la nova Constitució de la República. Però ho han estat; i en tal concepte mereixen, sens dubte, drets passius.

El ministre senyor Albornoz i els seus seguidors alleguen, en contra, que no pot pagar-se res a la clerecia perquè, segons la Constitució, en el terme de dos anys ha de quedar suprimit «totalment», el pressupost de culte i clerecia. Cal preguntar-nos: si, per exemple algun dia la situació del món ens permetés de suprimir l'Exèrcit i decretéssim, d'acord o no amb d'altres països, la desaparició del pressupost de Guerra, i per donar més força a aquest precepte el consignéssim a la Constitució, ¿és que podríem posar de deixar de reconèixer drets passius a tots aquells que fins llavors haurien servit com a militars de l'Estat? Evidentment, no. Llavors els subsidis als militars desapareixerien del pressupost de Guerra, i anirien a classes passives, com ja s'ha fet ara amb els subsidis als militars que han deixat l'Exèrcit.

Ara bé: ¿és just i raonable que el Govern de la República doni un tracte especial als militars, als diplomàtics, als magistrats i jutges, i un altre tracte del tot diferent als sacerdots?

¿Pot justificar-se tal volta que els Governos siguin més durs amb els més desvalguts, amb els més inermes, amb els més pacífics? No; es comet ací una injustícia, una manca d'equitat que de cap manera no hauria de prosperar.

D'ençà que fou votada la Constitució de la República, tot aquell que abraça el sacerdoti sap que, econòmicament, només podrà comptar amb els fidels i amb l'administració eclesiàstica. Però els que tingueren abans, en virtut del Concordat, la consideració o el caràcter de funcionaris de l'Estat espanyol, no poden ésser en justícia desposseïts del dret a haver passius, en proporció als respectius anys de servei; així va fer-se a la mateixa França, com a conseqüència de les lleis Combes.

No cal insistir massa sobre l'aspecte religiós, espiritual, sentimental i humanitari de la qüestió; alguns oradors han pronunciat al Congrés espanyol, sobre aquest aspecte, paraules realment emotives; cap no ha pogut superar, tanmateix, les que temps enrera va pronunciar en el mateix Parlament espanyol un republicà de primera categoria, Emili Castelar, el qual en oració memorable exaltà les figures nobles, simpàtiques i senzilles de la petita clerecia.

No cal, però, acudir al sentiment ni a la sensibilitat. Els aspectes jurídic i polític són suficients per a convèncer tota persona no tarada de sectarisme agut. Jurídicament, no hi ha incompatibilitat irreductible entre la Constitució i la concessió de drets passius individuals. Políticament, la concessió d'aquest drets passius a la clerecia és un acte de pacificació ciutadana, és una disposició de concòrdia patriòtica, i al capdevall i essencialment un bé per a la República, per al seu prestigi i la seva consolidació.

Cal témer els estralls de l'esperit de «traga-la» venjatiu que ha departit els espanyols, de més d'un segle ençà, en colles irreductiblement enemigues. Si els governs republicans volguessin ésser noblement i originalment revolucionaris, sense deixar de defensar enèrgicament la institució republicana, podrien instituir la gran novetat dins l'àmbit hispànic de suprimir les represàlies històriques. Si no ho fessin així, anirien perpetuant la fúria intestina i civil, la irreconciliació, la insolidaritat, i no hi hauria Estat fort, ni voluntat col·lectiva, ni unanimitat cívica, ni res de tot allò que empeny els pobles cap a les grans empreses.

JOAN ESTELRICH

De «La Veu de Catalunya» dia 3 de Gener.

La Família

*Als meus estimats pares en
prova d'amor immens.*

Tremola la meua ploma davant el nom sagrat de la família, «arca de vida social», com l'anomena un dels més grans sociòlegs de nostra Pàtria.

Avui que és bandejada en els seus fonaments bàsics per el divorci, amor lliure, i educació laica dels infants, plançons de l'arbre ufanós de la família que a no venir una dosi d'espiritualisme cristià a regenerar-la es convertirà en un immund burdell de sensualisme en perjudici del món, ens proposem descloure els llavis per pregonar l'encís sublim que Déu ha vessat en ella.

La llavor de blat perquè esdevingui una espiga curulla de gra que es convertirà en pa blanc de xixa, requereix no pocs miraments de l'agricultor per perseverar-lo dels cucs que ofeguen llnr vida abans de néixer.

Els homes som unes espigues privilegiades que donem fruits de intel·ligència molt més ubèrrims que el blat dels camps. Però necessitem també no pocs miraments que de no tenir-se en compte, la societat seria un caos infame.

L'infant necessita que li donguin la mà per caminar, que li aplanin les vies, els elements constitucionals de la família, els pares estan continuament al costat del bressol lluitant contra les malures que ens volen embolcallar amb son mantell negre.

No s'acaba amb el menjar del cos tot el benifet dels nostres pares, ell íntimament coneixen nostre cor, les febleses i turpituds d'infant, que reprenen amb seny i amor perquè foragitem de l'ànima tots els defectes i esdevinguem els joves plens de vida; i homes forts que ennobleixin el nom que portem.

Són els pares qui veuen un enteniment com un llibre blanc, en ell s'han d'escriure els fulls de la vida, i en la seva primera pàgina escriuen, quan masteguen els primers mots, el nom sagrat de Déu i Amor, aigua fecundant de vida;

i són ells qui per completar la seva obra ens ensenyen el camí de l'escola, arca de bonança social, complement de la família.

Estimem aquest benifet paternal que ens dóna vida i sapiguem defensar-lo amb un sol cor, una sola ànima, com un sol home, de tots els estralls de l'amor lliure i divorci que la volen enderrocar.

Si aquest castell caiguès, víctima de l'odi, Déu no ho permetrà, s'apagaria l'estel resplendent de la Pàtria, perderiem segons el dir del poeta:—«El tresor més gran que el món coneix».

J. ROIG I PUJOL.

Nota de la R.—Per una omissió involuntària havem retrassat aquest article, primer fascicle del que es publicà en el darrer número amb el nom «Els Fills».

Círcol de Catòlics

Curset de Religió

Dimarts, 10 de gener.—Lliçó 7.ª: «Fonaments de Religió (continuació) Jesucrist fundà una Església. Les tres branques del Cristianisme: el Catolicisme, el Cisma, el Protestantisme. Quina és la verdadera Església de Crist?»

Divendres, dia 13.—Lliçó 8.ª: «Fonaments de Religió (acabament). Constitució de l'Església Catòlica. La seva potestat d'ensenyar; de dictar lleis, de judicar i castigar. La Jerarquia eclesiàstica; el Papa, els Bisbes, els Sacerdots. Pot ésser santa una religió amb sacerdots dolents?»

Dimarts, dia 17.—Lliçó 9.ª: «Dintre l'Església Catòlica. La Fe. La seva necessitat, objecte, motius, obstacles. Es oposada a la raó? Es enemiga del progrés?»

Divendres, dia 20.—Lliçó 10.ª: «Sota el guiatge de la Fe. Qui és Déu? Els atributs divins. La Bondat de Déu i el problema del mal. La Providència.»

NOTA. Es començarà PUNTUALMENT a dos quarts de nou del vespre.

Hotel Marina

AIGUA CORRENT. :: ASCENSOR. :: BANYS.

SERVEI DE RESTAURANT.

PLAÇA PALAU, 10

::

BARCELONA

Notes informatives

Casa Ciutat

* **SESSIÓ DE 5 DE GENER.**—Es presidida pel Sr. Masgrau, amb l'assistència dels Srs. Duran, Vilardell i Boixó i es prenen els següents acords:

Concedir permís al Sr. Josep M.ª Coromina per a edificar una casa i a la Sra. Dolors Durán per a posar un rètol al n.º 10 de la pla-

ça dels Turers; aprovar la liquidació definitiva de les obres de construcció de les clavegueres dels carrers de la Divina Pastora, Hisern, Guimerà, Girona, Born, Rambla i places dels Turers i de la República, les quals importen 68.011'30 p.; aprovar el traspàs del nixol de 3.ª num. 49, fet per Narcís Masó a favor de Gertrudis Rabert; reparar el camí de la Rajoleria, amb la cooperació dels veïns de Figueroles i dels menersons que l'utilitzen; i donar les gràcies al Sr. Salvi Marin pel zel i desinterès amb que cuida el Museu Darder i especialment per la cura que hi va tenir els dies de la inundació.

Ramona Llorà i Brugada

Va morir a Ripoll el 30 de Desembre darrer, a l'edat de 57 anys, confortada amb els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica.

Déu la tingui al Cel

Els que de cor l'estimaven: espòs Joan Palmada; fills Maria, Isidre J., Isidre P., Remei, Jesús i Josepa; fills polítics Josep Passola, Aurora Gusó, Mercè Serrià i Josep Palol; germanes Lluïsa, Dolors i Teresa, religioses; néts, cosins i família tota: demanen als seus amics una pregària en sufragi de la seva ànima.

Funerària "La Bañolense"

Carrer Santa Maria, 12

Sempre la més econòmica. - Disposa d'un extens assortit de tota classe d'objectes funeraris, com també, personal d'absoluta confiança per a vestir difunts, tant Homes com Dones.

Per encàrrecs: MARTIRIA FIGUERAS i ANTONI FONT.

Noticiari Local

* **MORTS SENTIDES.**—A la edat de 32 anys i després de rebre els Sants Sagraments, ha mort el distingit jove enginyer industrial En Ramon Hostench Coromina, fill del nostre estimat amic Don Joaquim Hostench.

El caràter afable del finat i la seva bondat de cor, li havien conquerit moltes simpaties en tots els estaments de la ciutat; per aquest motiu la seva mort ha sigut sentidíssima de tothom, i d'una manera especial pels seus amics que eren els qui més d'aprop havien tingut ocasió de tractar-lo.

Tant l'acte de l'enterrament com els funerals, constituïren sentides manifestacions de dol que palesaren l'estimació que es tenia al finat.

Que Déu l'hagi perdonat i rebi la seva distingida família la fonda expressió de la nostra condolença.

Caçadors!

Compreu les escopetes,
objectes de caça i les
municions a la casa

Jaume Saguer
de
Banyoles

Carrer de la Plaça República, 47.

Que és la que ven més barato de Catalunya i estalviareu moltes pessetes. Gran assortit d'articles de ferreteria, objectes de cuina, pisa, cristall, etc. etc. a preus molt reduïts.

A la vila de Ripoll, on residia feia poc temps, el dia 30 del passat Desembre hi morí, després de rebuts els Sants Sagraments, la virtuosa banyolina D.ª Ramona Llorà i Brugada, esposa i mare, respectivament, dels nostres volguts amics En Joan i N'Isidre Palmada.

No cal dir com la nova d'aquesta mort ha produït fonda impressió en la nostra ciutat, on la finada era estimada de tothom qui havia tingut la sort de tractar-la.

Que Déu la tingui en la Glòria i mentre demanem als nostres lectors una oració per la di-

funta, frasmetem al seu espós i a tots els fills el testimoni del nostre condol per tan irreparable pèrdua.

També ha passat a millor vida, confortada amb els Sants Sagraments, la coneguda senyora Isabel Bosch Palau, mare dels nostres amics els germans Pere, Ramon i Joan Plà.

Acompanyem a la família de la difunta en el just dolor que està passant amb motiu d'aquesta pèrdua tan sentida.

FONDA COMERÇ

Esmerat servei
a la carta i entaulat.

Carrer Dr. Isern, 2

BANYOLES

* **FUNCIÓ BENEFICA.**—Organitzada per «Palestra», el diumenge passat tingué lloc una vetllada en el Teatre Mercantil a benefici dels «Reis dels pobres». Es representà «El Tresor» de Josep Moretó i el sainet «L'Acaparador» de Santiago Russiñol, prenent-hi part les senyorettes Sanz i Sarquella i destacats elements teatrals del Círcol de Catòlics, Esport i Ateneu Republicà.

La funció constituí un grandíols èxit de públic, per haver-se omplert el local de gom a gom, i d'interpretació per part de tots els actors, que reculliren nombrosos aplaudiments a l'acabament de tots els actes. Mereixen especial menció per la labor que realitzaren, les senyorettes Sarquella i Sanz.

Tant els actors, com l'Empresa del Teatre i l'orquestra La Principal d'aquesta ciutat, tots treballaren gratuïtament atès el fi benèfic de la funció. Es recaudaren 661 ptes, de les quals deduïdes petites despeses d'empleats i impresos, ha quedat un remanent una mica superior a 600 ptes. que ha passat a engroïxir la subscripció oberta amb motiu dels «Reis del pobres»

Dolors Amell de Torrent

Cirurgiana-Callista

Ronda Ferràn Puig, tercer, segona, GIRONA

Visita a Banyoles

Tots els dimecres: Plaça República, núm. 7.
(Esparteria). PREUS MODICS.

Comunicat del Servei Meteorològic de Banyoles

Dia	TEMPERATURES EXTREMES				A LES 8 DEL MATÍ				PLUJA Litres per m. 2	HISTORIAL DEL DIA I ANOTACIONS PARTICULARS
	Màxima	Mínima	Promig	Oscilació	T. sec	T. humit	Baròmetre			
24	13'2	4'9	9	8'3	6'5	6'1	770		Rosada forta. Molt nuvolós. Nit serè.	
25	13'8	4	8'9	9'8	7'2	5	772		Rosada forta. Nuvolós. Vent moderat.	
26	13'5	2	7'7	11'5	3'2	2'5	776		Rosada. Serè i calma.	
27	13	1'8	7'4	11'2	2'8	2'4	776		Glaçada forta. Serè i calma.	
28	9	2'4	5'7	6'6	4'6	3'8	773		Petita rosada. Cobert i calma.	
29	10	2'8	6'4	7'2	4'4	3'5	768		Petita rosada. Cobert. Nit serè.	
30	11	2	6'5	9	3	2'5	766		Glaçada forta. Serè. Nit un xic nuvolós.	
31	15'2	3	9'1	12'2	4'6	4'5	767		Rosada. Serè. Tarda nuvolós. Nit cobert.	
1	10'5	4'8	7'6	3'7	6'5	6'1	768		Rosada. Un xic nuvolós tot el dia.	
2	18	5	11'5	13	6'2	5'5	770		Rosada forta. Serè i calma.	
3	11'8	5'5	8'6	6'3	6'4	6	770		Rosada forta. Un xic nuvolós. Nit nuvolós.	
4	12'2	6	9'1	6'2	7'9	6'8	771		Petita rosada. Un xic nuvolós. Calma.	
5	15	5'9	10'4	9'1	7'8	6'5	768		Petita rosada. Molt nuvolós.	
6	14'8	5'5	10'1	9'3	5'6	5	774		Serè. Vent un xic fort.	
TOTAL	181	55'6	118	123'4	76'7	66'2	10787			
Promig	12'9	3'7	8'4	8'8	5'5	4'1	770			

OBSERVADOR;
GERMANS DE SANT GABRIEL

DESPRES DE LES INUNDACIONS.—

Quant ja tot perill semblava haver passat els dics que a les portes de moltes cases s'havien fet varen ésser desfets. Emperó, un fenòmen una mica estrany s'ha produït a la nostra ciutat després de les inundacions passades.

Molts cellers que malgrat les inundacions no havien vist l'aigua, quant ja semblava que tot era acabat varen començar a sentir els efectes de l'abundància d'aigua infiltrant-se i omplent-se quasi tots. Cosa que ha cridat molt l'atenció dels banyolins és que a tots els cellers l'aigua tenia la mateixa alçària aproximadament baixant el nivell en tots al mateix temps i en la mateixa proporció. I malgrat que alguns varen assajar de treure-la, al cap de poc temps es tornava a posar al mateix nivell dels demés.

La nit de cap d'any, molts varen quedar completament secs i els que encara tenien aigua cap el dia 2 quedaren igualment secs.

Encara es veuen les conseqüències del desbordament de l'Estany, quals vores estan completament inundades presentant un aspecte pintoresc el passeig que l'envolta ja que en molts punts un sembla trobar-se completament aïslat. Per altra banda l'estany interminant d'Espol'a està tot plé, inundant tots els camps avans d'arribar al salt Martís, que encara presenta un aspecte grandios. L'aigua del interessant estany surt no sols als punts de sempre sinó ademés per molts punts del bosc que l'envolta, i terres properes.

Si be els perjudicis no han estat molt considerables, en general, encara es poden veure els efectes no sols als carrers de la nostra ciutat, alguns dels quals encara presenten un aspecte no gaire estètic, però també a les carreteres, algunes de les quals han quedat molt malparades tals la que per Puigpalté va a Fontcuberta que ha baixat al nivell d'un metre aproximadament en una llargada de uns 10 metres La d'Olot també ha sofert molt, i sobre tot, la que per Mieres va a Olot quals efectes a la Camància tots coneixem.

TEMPS PROBABLE.—Una forta depressió baromètrica al Ocea Atlàntic origina mal temps al Nord d'Espanya, provocant un temps variable en tota la Península. essent molt probable que el temps es torni a empitjorar amb cel molt nuvolós o boirós i fins algunes pluges. No obstant aquest centre de perturbació té una forta tendència a desviar-se cap el centre o el N. O. d'Europa, ocasionant aleshores un bon temps, amb fortes glaçades, a les nits.

Col·legi de la Immaculada.

Josep Congost Peradalta
Advocat

Ha traslladat el seu despatx al carrer de la Força, 6, segon. GIRONA.

Xocolates

Casa fundada l'any 1800. - La més vella
d'Espanya. - 131 anys d'èxit creixent!

Xocolates de tipus familiars, purs, amb ametlla, amb llet, gust
francès, fundents, en polvo, etc. des de 1'50 a 5 ptes. els 400 grs.

Fàbriques a Barcelona i Banyoles.

Transports Elèctrics Inter-Urbans, S. A.

Servei de Passagers

Horari

LINIA DE BANYOLES A GIRONA.

Sortides de Banyoles: 5, 7'30, 9, 10, 14, 16 i 18. Sortides de Girona: 9'15, 11'45, 15'15, 16'45, 18 i 20'45.

LINIA DE BANYOLES A OLOT. Sor-

tides de Banyoles (per Besalú): 7'45, 12, 16 i 19. Sortides d'Olot (per Besalú): 3, 7'30, 12, 15'30. Sortides de Banyoles (per Mieres): 16'30. Sortides d'Olot (per Mieres) 7'15.

LINIA D'OLOT A FIGUERES. Sorti-

des d'Olot: 7'15, 12 i 15'30. Sortides de Figueres: 7'30, 11'30 i 15'30.

LINIA DE BANYOLES A FIGUERES.

Sortides de Banyoles: 7'30, 12, 16. Sortides de Figueres: 7'30, 11'30 i 15'30.

LINIA DE GIRONA A STA. COLOMA DE FARNES. Sortides de Girona: 12 i 18. Sortides de Sta. Coloma: 8 i 15.

LINIA DE BANYOLES A LA BISBAL. (Mercat): Sortida de Banyoles: Els divendres a les 6. Sortida de La Bisbal: Els divendres a les 16.

NOTA: Els dies de mercat a Olot, Girona i Figueres hi han cotxes extraordinaris a les 6 matí, i els d'Olot i Figueres que ordinàriament surten a les 7'45 i 7'30, els dies de mercat tenen fixada la sortida a les 7.